



Arrest

nr. 84 246 van 5 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2012 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. JANSSENS loco advocaat P. ROBERT en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Irakese nationaliteit en bent u op 20 juni 1988 geboren in Kirkuk. U bent een soenniet van Koerdische origine. Sinds 2005-2006 maakte u deel uit van het orkest van Kirkuk. U speelde verschillende concerten in heel Irak, werkte mee aan opnames van meerdere CD's, speelde dikwijls op feesten en gaf daarnaast nog muziekles aan jonge mensen. Op 1 september 2010 ontving het orkest een dreigbrief. Op 10 september 2010 werd een bevriende muzikant vermoord omwille van zijn activiteiten. Op 1 november 2010 kreeg u zelf een telefonische bedreiging. Uw vader overtuigde u om het dreigement ernstig te nemen en het land te verlaten. Op 10 november 2010 reisde

u via Mosul naar Turkije. Op 17 november 2010 reisde u verder naar België waar u op 23 november 2010 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, uw badge van de artiestenvakbond, de woonstkaart van uw vader en uw viool. Tevens legde u prints voor van een muziekopleidingscertificaat en 10 foto's.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging dient te koesteren zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Betreffende de persoonlijke bedreiging dient worden opgemerkt dat uw verschillende verklaringen op het CGVS niet overeenstemmen. Zo verklaart u bij het tweede gehoor dat u rond 1 november 2010 eveneens een dreigbrief zou hebben ontvangen die persoonlijk aan u gericht was (CGVS II, p. 6, 7). Afgezien van het feit dat u hier geen enkel begin van bewijs kunt voorleggen, was er tijdens het eerste gehoor van een aan u persoonlijk gerichte dreigbrief nog geen sprake. Dit terwijl u uitdrukkelijk werd gevraagd of u naast het telefonische dreigement nog enig ander persoonlijk dreigement had ontvangen (CGVS I, p. 8). Dergelijke discrepanties over de essentie van uw vluchtaanleiding, doen ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vluchtrelaas.

Wat er ook van zij, u brengt onvoldoende ernstige elementen aan om gewag te maken van een gegronde vrees voor vervolging. Op 1 september 2010 zou het orkest een dreigbrief hebben ontvangen.

Los van het feit dat u hier geen enkel begin van bewijs kunt voorleggen, blijkt u niet te weten wat de precieze inhoud van deze brief zou zijn (CGVS I, p. 7). Zelf verklaart u daarenboven dat meerdere leden van het orkest nog steeds in Kirkuk zouden verblijven. Zelfs de directeur van het orkest zou momenteel in Kirkuk wonen (CGVS I, p. 9). Na dit voorgehouden dreigement blijft u uw muzikale activiteiten bovendien verder uitoefenen (CGVS I, p. 5). Bijgevolg volstaat dit voorgehouden algemene dreigement niet als voldoende zwaarwichtige aanwijzing dat u daadwerkelijk persoonlijk vervolgd zou worden.

Op 10 september 2010 zou een bevriende muzikant vermoord zijn geweest nadat hij een dreigement had ontvangen. Ook hiervan kunt u echter geen begin van bewijs voorleggen. Deze voorgehouden gebeurtenis is bovendien evenmin voldoende om aan te tonen dat u ook persoonlijk vervolgd zou worden. Opnieuw blijft u daarenboven uw muzikale activiteiten uitvoeren (CGVS I, p. 5, 7).

Zelf zou u pas op 1 november 2010 een telefonisch dreigement ontvangen hebben. Tussen 10 september 2010 en die 1ste november zou u geen problemen gekend hebben. Tussen de telefonische bedreiging van 1 november 2010 en uw vertrek uit Kirkuk op 10 november 2010 zou er niets meer gebeurd zijn. Volgens u is dat het gevolg van het feit dat u in die periode gewoon binnen bleef en de deur niet opende. Vreemd genoeg beweert u even later dat u naar de politie zou gegaan zijn om een verklaring af te leggen (CGVS I, p. 8). Een bewering die u overigens niet kunt onderbouwen met enig feitelijk bewijs.

Vervolgens blijkt dat u ook geen voldoende ernstige elementen kunt aanbrengen waaruit zou blijken dat u actueel nog een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. Zoals eerder vermeld verblijven meerdere muzikanten van het orkest waar u deel van uitmaakte nog steeds in Kirkuk (CGVS I, p. 9). Uw ouders verblijven tot op heden dan weer probleemloos op dezelfde locatie in Kirkuk en hebben na uw vertrek op 10 november 2010 geen enkele voldoende zwaarwichtige aanwijzing verkregen waaruit zou blijken dat u nog steeds vervolging dient te vrezen (CGVS I, p. 3, 9). Tijdens het tweede gehoor beweert u wel dat uw vader één maal opgebeld zou zijn door uw belagers. Het blijkt echter dat u enkel maar vermoedt dat het hier om uw belagers zou gaan. U weet immers niet wie er telefoneerde. Het enige dat werd gevraagd was of u thuis was. Nadat uw vader had gezegd dat u niet thuis was, zou ze niet meer hebben getelefoneerd (CGVS II, p. 2, 3). Deze voorgehouden gebeurtenis volstaat dan ook niet om aannemelijk te maken dat u actueel persoonlijk geviséerd zou worden.

Bovenstaande elementen laten niet toe te concluderen dat u een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. Het CGVS heeft dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkoek in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkoek te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkoek in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van

de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkook. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkook leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkook dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkook is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkook aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van “open combat”. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkook, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkook aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn een aanwijzing voor uw identiteit, herkomst en beroepswerkzaamheden maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Verzoeker argumenteert inzake de ondergane bedreigingen.

Verzoeker verwijst naar de toegevoegde landeninformatie inzake de situatie van muzikanten in Irak.

2.1.2. Ter terechtzitting brengt verzoeker de aankondiging bij van het huwelijk dat hij op 30 juni 2012 aangaat met een Belgische niet-moslima. Hij betoogt dat het huwelijk met een niet-moslima zijn profiel nog risicovoller maakt. Hij brengt ook landeninformatie bij waaruit blijkt dat jongeren gedood worden omwille van hun uiterlijk.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

2.2.3. Verzoeker staft genoegzaam zijn profiel van muzikant die afkomstig is uit Kirkuk. Uit verzoekers documenten en coherente en consistente verklaringen, zoals deze blijken uit het administratief dossier en afgelegd werden ter terechtzitting, inzake zijn opleiding, het musiceren en lesgeven blijkt dat hij muziek speelt op hoog niveau. Derhalve wordt aangenomen dat musiceren een essentieel onderdeel vormt van verzoekers persoon(lijkheid). Verzoekers artistiek profiel blijkt ook uit de bijgebrachte huwelijksaankondiging.

Waar de bestreden beslissing opmerkt dat er nog leden van het orkest in Kirkuk verblijven, dient te worden vastgesteld dat er, sinds het maken van de voorgelegde foto van het orkest, ook verschillende leden naar het buitenland zijn geëmigreerd (gehoor CGVS I, p. 9).

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas, *in casu* sommige aspecten van de bedreiging op 1 november 2010, ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij geen verweer voert ten aanzien van de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie waaruit blijkt dat muzikanten het doelwit kunnen vormen van extremistische groeperingen (zie Australian Government, Refugee Review Tribunal, Country Advice Iraq, 6 mei 2011, p. 5, nr. 5). Te dezen betoogt verzoeker terecht dat hij omwille van het feit dat hij (beroeps)muzikant is een risicoprofiel heeft, hetgeen nog wordt versterkt door zijn huwelijk met een Belgische niet-moslima.

Verzoeker maakt aannemelijk dat hij behoort tot een sociale groep, zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de vreemdelingenwet en dat dienvolgens kan worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS